

[C. F. Sørensen.]

de skal faa min Velsignelse med paa Vejen fra dette Ting. Men derefter siger det ærede Medlem saa underligt: jeg kan ikke stemme for disse Lovforslag. Jeg synes, det er en mærkelig Maade at udtrykke sin Venlighed og Forstaaelse paa; jeg synes, det havde været bedre, om det ærede Medlem under de Forhandlinger, der har været ført, og hvor alle Synspunkter har været fremme, hvor alt er blevet overvejet med Hensyn til, hvor langt det var rigtigt at gaa i disse Spørgsmaal, havde sluttet sig til Lovforslagene og saa været noget mere tilbageholdende med Velsignelser og Sympati — det er jo ikke det, der skæpper i Kassen, men derimod det at lægge sin Stemme til de Forslag, man har saa meget godt at sige om.

Marie Hjælmer: Ved første Behandling af disse Lovforslag tillod jeg mig bl. a. at udtrykke Ønsket om, at de skulde kunne forlade dette høje Ting med alle Partiers Tilslutning. Det har desværre ikke kunnet opnaas under Udvalgsbehandlingen. Det konservative Folkeparti har ikke ment at kunne være med. Nu hører jeg imidlertid — og finder det ligesom den ærede tidligere Taler mærkeligt —, at det ærede 16de tingvalgte Medlem (Godskesen) alligevel i Princippet billiger disse Love. Jeg vil benytte Lejligheden til at takke for Velsignelsen og de gode Ønsker, hvormed det ærede Medlem ledsagede Lovenes Gennemførelse.

Paa mit Partis Vegne skal jeg i øvrigt tilraade at stemme for Lovforslagene.

Ordføreren (Rytter): I Anledning af den ærede sidste Talers Udtalelse om, at man fra konservativ Side ikke har villet gaa med til Lovforslaget, føler jeg mig som Formand for Udvalget forpligtet til at sige, at der ogsaa fra andre Partiers Side var Enighed om, at man ikke vilde gaa med til en Affattelse af Lovforslaget, som alle kunde enes om.

Justitsministeren (Zahle): Til den ærede Ordfører (Rytter) skal jeg bemærke, at alle de, der holdt paa den politiske Overenskomst, som var sluttet i Folkeetinget angaaende Affattelsen af disse Lovforslag, selvfølgelig ikke kunde gaa med til en Affattelse, som afveg meget fra denne. Det glædede mig at høre det ærede Medlem udtale sin Tilfredshed med, at der ikke i Lovforslagene indeholdes nogen Bestemmelse vedrørende Presseforhold. Det glæder

mig, fordi jeg meget nødig ser Pressefriheden indskrænket. Derfor gik det tredje Lovforslag, som jeg havde fremsat, heller slet ikke ud paa at begrænse denne Frihed. Jeg føler mig glad over det ærede Medlems Udtalelser, thi de siger mig, at ethvert Forsøg paa at indskrænke Pressefriheden her i Landet, naar der da ikke foregaar ganske voldsomme Begivenheder, vil møde Modstand fra det Parti, det ærede Medlem er Medlem af.

Til Ordføreren for Det konservative Folkeparti (Godskesen) skal jeg sige, at jeg i mangt og meget er enig med ham. Jeg er enig i, at det gælder om i saadanne Urotider som de nuværende ikke at gyde Olie paa Ilden. Man maa optræde med Ro og i videst mulig Grad med Hensyntagen, men dog med Fasthed. Det gælder om, hvor der er Uro og Ufred til Stede, at slukke Ilden, at sprøjte Vand og ikke Olie paa Ilden. Det vil den Magt, som disse to Love giver Retshaandhævelsen her i Landet, sætte Justitsministeren i Stand til. Det gælder om at benytte denne Magt, som jeg sagde, med Klogskab og med Maadehold, og det skal jeg bestrebe mig for. Saa vidt jeg er enig med det ærede Medlem. Men naar han vilde sammenligne det, som her foregaar, med det, som foregik i Ministeriet Estrups Tid, maa jeg dog sige, at der er en væsentlig Forskel paa 2 Punkter. For det første var den Uro, som det i Estrups og Nellemanns Tid gjaldt om at bekæmpe, fremkaldt ved grundlovsstridige Foranstaltninger af Ministeriet selv, og for det andet var de paagældende Love provisoriske Love, som ikke paa lovlig Maade blev forelagt for Rigsdagen, og som derfor tabte deres Gyldighed, men alligevel blev praktiseret. Det er dog meget væsentlige Forskelligheder.

Det ærede Medlem spurgte mig, om § 1 i Forslag til Lov om Forbud mod visse S sammenslutninger kunde anvendes mod Folk, der holdt Marchøvelser paa Landevejene. Det vil den ikke kunne, naar der blot er Tale om Marchøvelser, men hvis de er under militærisk Kommando, og hvis det er ganske tydeligt, at det drejer sig om militære Øvelser, vil de falde ind derunder. Dernæst talte det ærede Medlem om § 3, som foreskriver, at „Deltagerne i Slagsmaal eller anden grov Forstyrrelse af Ro og Orden paa offentligt Sted“ kan straffes efter denne Bestemmelse, og sagde: Det skal dog vel ikke kunne ske, blot fordi to ryger i Totterne paa hinanden, eller fordi man sætter nogle Urostiftere paa Døren, naar de kommer ind ved et Møde og gør Ballade. Jeg maa gøre